

Publicerad 2008-12-12 18:25 av duvan59

Formade denna dikt när jag reflekterade över otrohet och alla människor som utsätts för detta.

Snesteget

Säg lilla vännen älskade du mig
undrar rätt ofta för jag var din tjej
sveket du gjorde tidigt en vår
har i mitt hjärta ristat in djupa spår

gräset på den andra sidan var ej så grönt
som du trodde när du för stunden hade skönt
du valde bort kärleken vi hade du och jag
för att köttets lusta i ögonblicket var för svag

Minns dina böner och tårar likaså
men du om någon borde kanske förstå
att ingen väg tillbaka för oss fanns att finna
mitt hjärta kunde du inte mer återvinna

Tiden har flytt och läkt gamla sår
idag är jag klokare och handlingen förstår
bekräftelsen var ett behov för dig just då
känns lättare att vidare i livet nu gå

ska inte grubbla ska glömma bort
tiden flyr undan livet är kort
vet vad man har men ej vad man får
när man genom livet helt oskyddat går

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren duvan59 med Poeter.se id #25996 innehar upphovsrätten